

SZTEhírek > Hírchívum > 2015. November

Szegedi kötődésű harsonaművészek nemzetközi sikerei

2015. november 25.

Dr. Gyivicsán György harsonaművész a Zeneművészeti Kar főiskolai docense, abban a megtiszteltetésben részesült, hogy meghívták az Olaszországban november 9-14. között megrendezett 26. „Citta di Porcia” nemzetközi harsonaverseny zsűrijébe. Az ott szerzett tapasztalatairól kérdeztük egy rövid interjú erejéig.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

A fent említett előadóművészeti verseny mivel különlegesebb, rangosabb napjaink egyéb megmérettetésitől?

Dr. Gyivicsán György: Többek között attól, hogy ez kimondottan egy harsonaverseny és csak korhatárhoz van kötve a részvétel. Nem számít, hogy valaki még csak diák, vagy akár már egy nagynevű nyugat-európai zenekar tagja. Ez utóbbira mindig van is példa, hiszen amellet, hogy magas pénzdíjakat lehet nyerni, hatalmas elismerés is jár a győztesnek, illetve a díjazottaknak, ami még a pénzbeli díjazásnál is sokkal vonzóbb. Nem sűrűn vannak (sajnos) ilyen rangos versenyek, így a nemzetközi figyelem ilyenkor teljesen ide irányul, a legjobbak érkeznek a világ minden tájáról, hogy megméressék magukat. Ez a porcai verseny benne van a világ első 3 nemzetközi harsonaversenyében, melyek több fordulásak. Itt is 4 forduló volt, ahol összesen 8 darabot kellett eljátszani annak, aki végigcsinálta a versenyt. A 2. fordulóra 11-en jutottak tovább, a harmadikba 5-en, és a döntőbe csak a legjobb 3 juthat be. Ott már zenekari kísérettel játszanak a versenyzők.

Ki a verseny főszervezője és ki kérte fel zsűritagnak?

Dr. Gyivicsán György: A versenyt már 26. alkalommal rendezik meg, így mondható, hogy régi hagyományokra tekint vissza. Minden évben megrendezésre kerül, de mindig más rézfúvós hangszerre. Jövőre tubaverseny lesz, majd kürt, illetve trombita, és majd csak 4 év múlva kerül sor ismét a harsonára. Hálásak lehetünk a szervezőknek, hogy ebben a gazdasági helyzetben ezt folyamatosan meg tudják szervezni, hiszen hihetetlen költségvetése van egy ilyen versenynek. A zsűri 7 tagú, ahová csak a világ legnevesebb harsonaművészei, harsonatanárai kapnak meghívást. Ennek lehettem idén én is a tagja, ami egy borzasztó nagy megtiszteltetés, hiszen azt jelenti, hogy nemzetközi szinten is értékelik és elismerik harsonaművészi és tanári munkámat.

A zsűri munkájában kik vettek még részt?

Dr. Gyivicsán György: A zsűri elnöke Enrique Crespo Uruguay-i származású harsonaművész, a Stuttgarter Rádiózenekar volt szólóharsonása, aki egyben a German Brass alapító tagja, vezetője, hangszerelője. Rengeteg darabot írt már harsonára is, amiket a magyar növendékek is nagy szeretettel játszanak. De tagja volt Michel Becquet, a világ talán egyik legnagyobb harsonaművésze, a Conservatoire de Lyon tanára, továbbá Andrea Bandini, a Genfi zenekar szólóharsonása, Ingemar Roos, az Oslo Egyetem professora, és a Göteborgi Főiskola professzora, akinél rengeteg kiváló harsonás tanult, illetve Antonio Sicoli, a Római zenekar első harsonása és végül, de nem utolsó sorban Fabiano Fiorentzani, a Firenzei Opera tagja. Nagy öröm számomra, hogy ilyen neves emberek közé választottak, különösen ilyen fiatalon.

(/site/upload/2015/11/porcia011.jpg)

Dr. Gyivicsán György, José Milton Vieira, Pálffy András

Milyen díjazásokat és különdíjakat osztottak ki az idei versenyen?

Dr. Gyivicsán György: A verseny első díja 8000 Euro, a második 4500 Euro, a harmadik pedig 3000 Euro volt, ezen kívül kiosztottak még egy közönség díjat, ami 1000 Euro volt.

Az elérhető díjakon kívül milyen egyéb haszna lehet egy klasszikus előadóművészet képzésben tanuló leendő művészek az ilyen megmérettetéseken?

Dr. Gyivicsán György: Szerintem egy ilyen versenyre való felkészülésnek mondhatni, hogy csak haszna van. 8 darabot kell megtanulni, amik a harsona irodalom legnehezebbjei közül vannak kiválogatva. Minden fordulóban van kötelező és szabadon választott darab, de az utóbbiaknál is meg van szabva, hogy mi az a 3-4 zenemű, ami közül lehet választani. Az erre való felkészülés alaposan bővíti a leendő, vagy már kész művész repertoárját, és egy esetleges sikertelenség esetén sem vész kárba az a rengeteg munka, amit belefektnek a résztvevők. Természetesen egy díjnak elképesztő visszhangja van nemzetközi szinten. Nagyon büszke is vagyok egykori növendékeimre, Pálffy Andrásra, aki idén 3. díjat ért el ezen a versenyen. Róla biztos többen tudják, hogy Szegeden végezte az alapképzést, és most a budapesti Zeneakadémia mesterszakos hallgatója.

Mitől különleges és személyes önnek a porcia-i verseny?

Dr. Gyivicsán György: Sosem fogom elfelejteni, amikor 2003-ban még én indultam ezen a versenyen. Biztos vagyok benne, hogy az egész életemet megváltoztatta az a hét, hiszen az első díjat nyertem el úgy, hogy a második díjat a zsűri nem adta ki, hanem megosztott 3. helyen végeztek a velem együtt döntőbe jutók. Nagyon izgalmas, érdekes és felemelő érzés volt, hogy most olyanokkal is ülhettem együtt a zsűriben, akik annak idején engem is zsúriztek. Ezáltal ez a verseny méginkább közel került a szívemhez.

(/site/upload/2015/11/porcia_cover.jpg)

Pálffy András első sorban balról a második, Dr. Gyivicsán György a hátsó sorban jobbról a negyedik.

Gratulálunk a szép versenyeredményhez! A magyar rézfűvós életben rajtad kívül csak volt tanárodnak (Dr. Gyivicsán György) sikerült helyezést elérni Porcia-ban. Az lenne a kérdésünk mi előzte meg ezt a szép eredményt, milyen eddigi versenyeken indultál és milyen helyezéseket értél el?

Pálffy András: Számos versenyen indultam már, azonban azok országos szintűek voltak, ez volt az első nemzetközi megmérettetésem. Egyetemi éveim alatt sikerült az évente Debrecenben megrendezendő Rézfűvós, Ütőhangszeres Találkozó és Verseny országos versenyről egy második és egy első helyezést elhozni, valamint idén a budapesti Corpus Harsonaverseny is megnyertem.

A verseny másik örömteli aktualitása: Pálffy András harsonaművész, karunk egykori hallgatója III. helyezést ért el az olaszországi Porcia városában megrendezett Nemzetközi Harsonaversenyen. Így őt is megkerestük kérdéseinkkel, hogy arról is képet kaphassunk milyen érzés a szigorú zsűri előtt állni. Pálffy András jelenleg a budapesti MÁV Szimfonikus Zenekar első harsonása és szólamvezetője.

Kérlek, ismertesd a verseny menetét, hány fordulóban milyen előadási darabokat adtál elő?

Melyik művek voltak a legkedvesebbek számodra, és melyik az, amelyik a legnagyobb kihívást jelentette a verseny színpadán?

(/site/upload/2015/11/palfy_andras3.jpg)

Pálffy András

harmadik fordulóban F. Martin: Ballade és G. Ropartz: Pièce en Mib minore című darabokat játszottam. Úgy érzem, hogy talán ez a forduló sikerült a legjobban, mivel sikerült a legjobb három versenyző közé bejutni. Bár azt mondják, hogy a döntőben már mindenki nyertes, számomra azonban a legnagyobb kihívás mégis Nino Rota harsonaversenyének eljátszása volt. Itt ugyanis egy hatalmas koncertteremben,

Pálffy András: A verseny négy forduló volt, amelyben minden fordulóba egyre kevesebb jelentkező jut be. Az első fordulóban K. Sturzenegger: B.A.C.H. című szólódarabjának két tétele és J. Jongen: Aria et Polonaise volt. Ebből a fordulóból 34 ember közül csak 11-en jutottunk be. A második kör sem volt egyszerű, ugyanis ott már három darabot kellett előadni. Itt B.Kroll: Capriccio da Camera, E. Bozza: Ballade és V. Persichetti: Parable című darabokat játszottam. Itt megfeleződött a mezőny, a 11 versenyzőből mindössze öten folytathattuk a megmérettetést. Ezután a

teltház előtt és természetesen már zenekari kísérettel mutathattuk meg tudásunkat. A verseny minden pillanata hatalmas élmény volt, rengeteg tapasztalatot szereztem, és szinte azonnal elkezdtem gondolkodni, hogy melyik lesz a következő nemzetközi megmérettetés, amelyre jelentkezni fogok.

Az általad előadott műveket direkt a versenyre tanultad meg, vagy egyetemi tanulmányaid alatt már megismerkedtél velük?

Pálfy András: A darabok jó részét ismertem már. Vagy korábban, vagy nemrégiben tanultam, azonban voltak művek, amelyeket kifejezetten a verseny miatt tanultam meg.

Mióta játszol a MÁV Szimfonikus Zenekarban? Hogyan sikerült bekerülnöd a zenekarba?

Pálfy András: A MÁV Zenekarban immár a harmadik szezonomat kezdtem meg. Harmadik egyetemi évemben már kiegészítőként dolgoztam itt, a Bachelor diploma után pedig sikerült megnyernem a próbajátékot. Nagyon jól érzem magam a zenekarban, rengeteg szakmai tapasztalattal lettem gazdagabb.

Hogy érzed, a részűvós tanszakunkon szerzett tanulmányok, tapasztalatok mennyiben járultak hozzá eddigi szakmai sikereid elérésében?

Pálfy András: Szerintem a Szegeden töltött éveim alatt nagyon sokat fejlődtem. Ez azért is volt lehetséges, mert akkor még sokkal több időm volt a gyakorlásra. Igyekeztem minél jobban és minél többet készülni a vizsgákra, versenyekre és próbajátékokra. Nagyon sokat köszönhetek volt tanárainknak, Gyivicsán Györgynek és Vörös Józsefnek, akiktől rengeteget tanultam. Emellett örülök és köszönöm, hogy a Szegedi Harsonaegyüttes tagja lehetek. Véleményem szerint szakmailag színvonalas munkát végzünk, mindig jó érzés visszamenni Szegedre és együtt játszani velük.

(/site/upload/2015/11/szegedi_harsonaegyuttas1.jpg)

ZMK Tanszéki Iroda

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Kövess minket!

SZ
EM

Szegedi E...

4,1 ezer kedvelés

f

Tetszik az oldal

Az ismerőseid közül te lehetsz az első, akinek ez tetszik.